

Madsen-Mygdal: Under Behandlingen af et lignende Forslag i Fjor udtalte jeg mig velvilligt om Forslagets Realitet og anbefalede det, som det den Gang forelaa. Ærede Medlemmer her i Salen ville altsaa vide, at jeg intet som helst har imod dette Forslags Indhold, tværtimod, jeg ønsker af ganske Hjerte denne Sag gennemført, fordi det er en overordentlig nyttig og vigtig Sag, ikke blot for den Egn, det ærede Medlem repræsenterer, det vil sige Egnen omkring Limfjorden, men ogsaa for mange andre Steder i vort Fædreland. Jeg ønsker altsaa Sagen gennemført. Men ved Siden heraf vil jeg tillade mig at udtale en Betragtning, jeg for Resten mange Gange tidligere har gjort gældende i denne Sal. Jeg finder det ikke heldigt, at man giver sig til at pille enkelte Bestemmelser ud af et større Forslag, som samtidig er til Forhandling her paa Rigsdagen, idet jeg gaar ud fra, at naar man gør det, svækker man Interessen for det større Lovforslag. Har man nemlig først gjort Begyndelsen med at fremme enkelte Smaaforslag, saa aabner man Sluserne for mange andre Forslag af samme Slags. Dette kan let blive Tilfældet ogsaa ved denne Lejlighed. Altsaa, saa gerne jeg ønsker et saadant Forslag som det, der her foreligger, vedtaget, saa meget er jeg dog imod, at man nu ved Begyndelsen af Rigsdagssamlingen paa Forhaand opgiver Ævret med Hensyn til Fiskerilovforslaget som Helhed. Jeg vilde gerne, at man skulde vente til noget længere hen i Samlingen, idet jeg holder paa, at vi denne Gang skulde tage os sammen og anstrenge os til det yderste for dog en Gang at komme til Ende med disse langvarige Fiskeriforhandlinger. Skulde dette vise sig at være umuligt, saa skal jeg være meget villig til at gaa med til Vedtagelsen af, hvad vi her have liggende for os. Jeg finder det meget rigtigt, hvad den ærede Landbrugsminister udtalte — i Fjor tror jeg, det var — og hvad det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) sagde forleden, at naar det viser sig, at man ikke kan komme igennem med den større Sag, saa er Tiden inde til at behandle Fiskerilovgivningen stykkevis, men ogsaa først da. Vedtage vi derimod straks dette Forslag, saa give vi ligesom Anvisning paa, at andre kunne komme med deres Ønsker — og der er jo Masser af Ønsker paa dette Omraade —, og derved svække vi Interessen for selve Fiskerilovforslaget. Jeg vil derfor paa den ene Side anbefale Sagen, men paa den anden Side

vil jeg dog tilraade, at man holder lidt igen med Fremme af den og venter, indtil det viser sig, om det ikke skulde kunne lykkes at komme til Ende med Lovforslaget om Saltvandsfiskeri.

Dalsgaard: Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at det Spørgsmaal kan rejses, om det er rigtigt paa dette Tidspunkt af Samlingen at begynde paa en stykkevis Gennemførelse af det Fiskerilovforslag, som vi for faa Dage siden henviste til et Udvalg her i Tinget. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, thi da de Medlemmer, der have stillet Forslaget, bestaa af de to Højrepartiernes samtlige Fiskeriudvalgsmedlemmer, kan man sikkert gaa ud fra, at dette Forslags Vedtagelse her i Tinget paa Forhaand er givet. En nærmere Undersøgelse af, om det er rigtigt nu at gaa til en stykkevis Gennemførelse af Fiskerireformen, forekommer det mig derfor at være rigtigst at overlade til det andet Ting. Jeg skal kun sige, at jeg i hvert Fald ikke finder det rigtigt paa dette Tidspunkt af Samlingen at genoptage det Forsøg, jeg gjorde i Fjor, da de samme ærede Medlemmer havde indbragt det Forslag, der nu foreligger, paa ogsaa at faa en anden Bestemmelse i Fiskerilovforslaget gennemført særskilt.

Hvad Sagens Realitet angaar, er jeg ganske enig i de faldne Udtalelser. Det er forlængst godtgjort og erkendt, at det er en Sag af overordentlig stor Betydning at faa indplantet Fiskeyngel i Vande, hvor der er for lidt af den, og hvor der ere gode Betingelser for Yngelens Trivsel. Men jeg har en anden Indvending mod Forslaget, en Indvending, jeg ogsaa gjorde gældende i Fjor, og som jeg derfor kun ganske kort skal omtale ved denne Lejlighed. Jeg finder nemlig, at det er en alt for udstrakt Bemyndigelse, der i sidste Sætning af 3die Stykke gives Ministeren. Denne Bemyndigelse gaar nemlig ud paa, at Ministeren kan forbyde Brugen af ethvert Slags Flyndervaad og Torskevaad i de Vande, hvor der er foregaaet Indplantning. Det forekommer mig, at det er en alt for vid og alt for udstrakt Bemyndigelse, der her søges givet Landbrugsministeren. Vi vide alle, hvilken Fortræd der er fulgt af, at der er indført laasede Vande for Aalevaadfiskeri, og derfor synes jeg, der er dobbelt Grund til at være meget varsom med at gaa til Bestemmelser, hvorved man kan komme til at indføre laasede Vande ogsaa for andet Fiskeri.